

Pověsti z Velkého Meziříčí

Jak Meziříčí vzniklo, pověst praví.

Muži na koních na výpravu se dali, krásou kraje nadšeni byli,
nový hrad tu vybudovali.

Protože stojí nad soutokem dvou říček, jak jej nazvat, nebyl žádný oříšek.

První kroky zavedou tě na zámek, je krásný jako z pohádek.
Nad vstupní branou hledej křestní jméno, které je zde vytesáno.

--	--	--	--	--	--	--

7

1. Nedobytný hrad jednu vadu skrýval, hradní pán čertu duši upsat chtěl, aby se vody napít směl. Pokud studna vodou naplněna do konce ranní mše bude, pak pán s čertem do pekla pude. Čert však pohlcen prací, zapomněl, jak čas umí rychle téci. Hradní pán má duši i vodu ve studni čistou a výhru v sázce nad čertem jistou.

V parku strom stojí hned mostu naproti, nemůžeš jej přehlédnouti. Zde chvíli spočiň, naber sil dostatek, protože za sebou máš teprve začátek.

2. Již první muži co budovali hrad, tu po práci našli odpočinek a chlad. Rozeklaný a starý, dodnes tu stojí, mnohé pamatuje, zdali pak nám něco poví... jaký je to strom?

--	--	--	--	--

3

Pak parkem projdi vzhůru, starých stromů potkáš fůru.
Cestičkou klikatou běž ven z parku, na severozápadě hledej branku.

3. Z kopce dolů jde cesta zlehka, kolem sýpky, ta dříve úrodou se plnila.
Dnes konají se zde výstavy, umění, prostě kultura.
K čemu sloužila sýpka za městem?

--	--	--	--	--	--	--

9

Doplň do tajenky a jdi dolů, do města, vstříc dalším pověstem.

Kroky své zkus namířit na ulici K Haltýři.
Úzké uličky se proplétají, tajně zákoutí ukrývají.

Na Rozkoši najdi pěkný balkon s kamennými nosníky, jejich počet zapiš do tajenky

--	--	--	--	--

1

4. Na Rozkoši tekla úzká strouha, k neštěstí stačí chvilka pouhá.
Zelený chlapec z daleké země plný zlata, za poklady do vody malého hošíka láká.
Matka bdělá, jen na synka pomyslela, před hastrmanem ho v poslední chvíli zachránila.

Na náměstí je to jen kroků pár, budova zdobená sgrafitem blízko kostela pozornost upoutá. Gymnázium tu bývalo, dnes muzeum, to každý ví, číslo 11 lomeno vedle vstupu napoví.

--	--	--	--	--	--	--	--

8

5. Kněz za sezdání luteránky s katolíkem odsouzen byl, když přestupku proti nařízení se dopustil.

Že mladou lásku posvětil, pak vlastní hlavou zaplatil.
Před svou smrtí poklad zakopal v domě, po smrti bloudil bezhlavý po tmě.

Pokračuj dál v cestě, výjezd z města najdeš jistě. Čeká tě další pověst stará, která se u brány udála.
Dnes jen náhon dává znát, že dávno tu mlýn mohl stát.

6. U dolní brány městské dříve mlýn prý byl, tam mlynář Jíra s dcerou krásnou jako květ spokojeně žil.
Mlynářská dcerka k zámeckému pánu láskou vzplála, čeho se však nenadála.
Pán byl krapet přelétavý, hned našel jinou, co ho baví.
Žalem se dcerka utopila, otce pomsta zaslepila.
Tak jak ztratil dceru v mžiku, proklel panství v okamžiku.

Když na bránu pohlédneš, na erb města dohlédneš. Do tajenky vepiš jen, jakou barvou je erb vybarven.

--	--	--	--	--	--	--	--

2

7. Přes Balinku k Ostrůvku most dřevěný kdysi stál, jedné mrazivé noci se tam příběh bílého holoubka udál.

Holoubek snad duši kupeckého syna měl, jen na mostě sedávat, porozumění a soucit chtěl.
Dobrý pan Berger holoubka domů do tepla vzal a tím duši kupeckému synu svobodu dal.
Holoubek štedrý byl, zlatem se pánu odvděčil.

Na Ostrůvku dnes sídlo má, zahrada přírodní okrasná, děti si tu rády hrají i skauti svou základnu mají.
Nápis nad dveřmi jde vidět i z dálky, jsou to

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

5

Tvé kroky teď vedou dále, na pozoru se měj stále. Proti proudu řeky Oslavy teď se dej, ulici na Poříčí vyhledej.

8. Vedle synagogy dům s kovovými dveřmi odedávna stojí, před dávnými lety patřil bohatému židu, kupci Kohenovi. Ten jediného syna měl a o něm vám chci vyprávět. Starý Kohen synovi nevěstu našel, ta ale ošklivá byla, Lucianovi se nelíbila. K hádce došlo díky tomu, otec vyhnal syna z domu. Válka sužovala zemi po mnoho let a pak ji vystřídal mor, další nepřítel. Cestu do města našel si otrhaný muž, v kapse měl jen nůž. Ponořil ruce do vody a když vytáhl je ven, mrskala se mu v rukách malá rybka jen. Večere, napadlo ho, jak byl překvapen, zlatý prsten s vyrytými písmeny, LK – Lucian Kohen. Protože nemocen byl, mnoha let se nedožil.

Jeho duše pokoje neměla, zahradou každou noc bloudila.

Židovská čtvrť i nadále žije, tam kde duše jejich předků odpočívá, bude tvoje indicie

	▼					
--	---	--	--	--	--	--

4

Pokud odpověď už znáš, na další kus cesty se teď dáš. Poslední pověst na konci ulice Bezděkov na tebe čeká, kde malá kaplička je ukrytá.

9. Těžký život sedláci mívali, když peníze za nejistou úrodu odvádět museli. Do kapsy nečestně nahlabal si vrchní pán a tak s čertem do pekla byl odvolán. Malba vrchního s čertem kapličku zdobila, časem se však ztratila. Jak pomoci v nouzi může nám Antonín svatý? Zjeví se, pomodlí, napravit ztráty.

Když do kapličky nahlédneš, na oltáři 2 stejné sošky najdeš.

Až ti bude nejhůře

			▼	
--	--	--	---	--

6

Když vyluštíš všechny hádanky, budeš mít štěstí, dostaneš navíc kus výletu s pěknou pověstí. Informační centrum – tam cíl tvůj dnešní je, tam správná tajenka odměnu ti odkryje.

Zázračná studánka to prý byla, samotného
Císaře Josefa II uzdravila.
Při návštěvě Meziříčí vážně ochořel,
žádný z lékařů medicínu nenašel.
Voda ve studánce nezurčí již dnes,
na jejím místě najdeš kapličku a les.

				'
1	2	3	4	5

6	7	8	9

Quest neboli Velkomeziříčská hledačka

Zapojte se do zábavné soutěže v rámci Evropského týdne mobility.

Luštit můžete od 16. září do 31. října 2023.